

Wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 12 tej w po-
łudnie i o godzinie 6 tej
wieczorem.

PRENUMERATA wy-
nosi w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6, za jednorazowe
zapisanie do domu do-
placa się 40 hal., za dwa-
razowe 60 hal.

Na prowincji: miesię-
cznie kor. 2 hal. 70, kwar-
talnie kor. 8. W państwie
Niemieckiem kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za
dwurazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny założony w r. 1892 przez JÓZEFA ROGOSZA.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Całkowita pronumerata na
wydanie wynosi: wynosi
miesięcznie w miejscu
z odwołaniem do domu
1 koronę.

Numer połudn. 10 hal. wie-
czorny 4 hal. Listy pie-
niężne przesyła na prenu-
meratę i inseraty, franco
do Administracji „Głosu
Narodu“. — Prenumeratę
oprócz upoważnionych a-
gencji przyjmuje każdy
urząd pocztowy w obrębie
monarchji i w państwie
niemieckiem. Reklamacja

nieopiewzowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisów redakcja niezwraca
Adres Red.: Ul. św. Krzyża l. 7. Adres tel. „Głos Narodu“ Kraków. Tel. Nr.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowem „Głosu Narodu“, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej l. 79
Od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., skł. tabularyczny, liczbowy, od wiersza 30 h. za pierwszy raz
każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokolowski, Pasaż
Hansimanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Lukas, M. Schalek, E. Braun, Kutschera & Schlerl, R. Moses, Friedl, w Berlinie F. E. Gos, w Budapeszcie
J. Leopold, w Paryżu de Rachowski 14 Cite de Trévise, John F. Jones & Cie.

Nr. 106.

Kraków, czwartek 7 marca 1907 r.

ROK XV.

Jeszcze o parcelacji.

Z poważnych kół ziemiańskich otrzymuję następujące uwagi:

Napięcie polityczne, panujące już od roku z górą we wszystkich niemal zakątkach ziem polskich wywołać musiało i ten niezwykły objaw iż poważna reprezentacja największej polsk instytucji kredytowej nie zdołała uchronić się od ożywionej debaty społeczno-politycznej, kulminującej w energicznej, a niezwyklej rezolucji. Depesze przyniosły nam treść tej rezolucji: „Ogólne zgromadzenie T. K. Z. potępia i potępia tych ludzi, którzy kupują majątki w celu rozbitcia ich przez parcelację, uważa ich bowiem za ludzi, działających wbrew interesowi narodowemu, którzy pod względem moralnym i materyalnym wysysają kraj i równocześnie sprzedając z wysokim zyskiem, trudnią się lichwą grutową.“ Natomiast poleca dyrekcji „sprawę utworzenia kasy pożyczkowej“ lub wogóle „wzięcie pod rozwagę sprawy zasilania funduszami Towarzystwa prywatnych towarzystw, związanych w celu ochrony ziemi“...

O ile dziwne brzmienie powyższej uchwały dowodzi chwalebnej troskliwości delegatów T. K. Z. o los własności tabularnej, której są zastępcami i gotowość niesienia pomocy tym stowarzyszonym, których stan majątkowy jest zagrożony — przy równoczesnym potępieniu spekulantów, wysysujących zarówno sprzedającego ziemianina, jakoteż kupujących ziemię włościan — o tyle wydawałoby się wyciąganie z niej zbyt dalekich wniosków i konsekwencji rzeczą niepożądaną, a nawet niebezpieczną, narażającą na dotkliwie, a może niezasłużone zarzuty.

Dlatego uważam za wskazane, zarówno jako członek T. K. Z., jakoteż z konsekwencji moich dotychczasowych enuncjacji agrarno-politycznych, poddać bliższemu rozważaniu głos sfer kierujących tej instytucji z punktu widzenia interesu publicznego.

Potępienie „doszczętniej“ parcelacji folwarków tabularnych, ma w wielu wypadkach, w dzisiejszej chwili nawet — racjonalną podstawę. Ktokolwiek też przejeżdżał przez pewne okolice Królestwa Polskiego, gdzie rosyjski bank włościański rozwinął szerszą działalność łatwo określić potrafi słabe strony zniknięcia większych gospodarstw. W miejscu starych zagrod szlacheckich o wyższej kulturze i obfitym inwentarzu, widać teraz wśród resztek sterczących ruin budynków gospodarskich nędzne od lat już rozpoczęte częstokroć dotąd niewykończone klekonki wieśniacze wśród licho obrobionych nieogrodzonych, widoczny brak zasobnej gospodarki, okazujących parcel gruntu. Widoczny tam we wielu miejscach ekonomiczny upadek nowonabywców. A jeśli nie jednego z nich

zapytamy o powodzenie odpowie nam zapewne, iż wypłaca się bankowi z trudnością i to tylko dzięki znacznym ulgom banku, a bieda tem większa, że i zarobku w okolicznych folwarkach zabrakło z powodu takiejże samej parcelacji, — że „gdy sam był jeszcze fonałem dworskim, działo mu się lepiej, niż teraz przy 6—8 morgach własnego gruntu“.

Gdy do tych względów dodamy to jeszcze, iż przeciętnie dobre gospodarstwo folwarczne jest źródłem postępu rolniczego, dostarczycielem ulepszonego ziarna do zasiewu i uszlachetnionych rozplodników i naturalną szkołą rolnictwa dla całego okolicznego włościaństwa, pozbawionego przecież nauki i możności prowadzenia prób gospodarskich, jakie dziś wykonuje prawie każdy folwark, musimy przyznać, iż ubytek takiego czynnika rolniczego w chwili obecnej jeszcze stanowić musi w niejednym miejscu rzeczywistą, publiczną szkodę.

Jaką zaś wartość polityczną posiada dwór polski w powiatach wschodnich, gdzie dotychczasowe ustawodawstwo austriackie dawało obszarowi dworskiemu przywilej osobnej — kuryi polskiej — wśród otoczenia innoplemiennego, o tem chyba zbyt wiele mówiono z okazji nowej reformy wyborczej, by do tego przedmiotu osobno tutaj powracać.

Jakkolwiek jednak zachowanie tych tak ważnych placówek kultury rolniczej i narodowego wpływu jest postulatem nie podlegającym wątpliwości — i z całym uznaniem przyjąć należy głosy nawołujące szlachtę do zachowania rodzinnego zagonu — nie wolno jednak zapominać o innej, równie realnej potrzebie, jaką jest pragnienie ziemi ze strony włościaństwa.

Jak zachowanie folwarków jest postulatem wyższej kultury, tak głód ziemi jest faktem elementarnym, potężnym czynnikiem ekonomicznym — społecznym, któremu żadnym hasłem, żadnym potępieniem ani piętnowaniem nikt nie potrafi zapobiedz.

Jest on faktem realnym tak samo, jak potężny przyrost ludności polskiej, dochodzący 15 proc. w ciągu dziesięciolecia jak emigracja zarobkowa dająca około 100000 wychodźców rocznie — jak zarobione sumy tych wychodźców, dochodzące już może do 30 milionów kor., rocznie w Galicyi jak wreszcie chęć i konieczność zużytkowania tych płodów pracy narodowej w rodzinnym kraju.

Zajmując się tą sprawą nie od dzisiaj — nie mogłem — czytając rezolucję współziemian — obronić się od wrażenia, iż zapomniano w niej o tem ważnym zjawisku naszego narodowego życia, że tedy jednostronnie trochę postawiono kwestję w skutek czego powstaćby mogło wrażenie, iż brać starsza w samozachowawczym zapędzie niedocenia znaczenia parcelacji, która jest prze-

cież skutkiem owej elementarnej potrzeby, tamtej nie mam mniej ważnej warstwy społecznej....

Protestowałbym gorąco przeciw tej rezolucji gdyby w niej ta myśl była zawartą, — protestuję przeciw podejrzeniu rzucanemu przez wrogów stron obu, iżby wśród szlachty powstała myśl zmywy przeciw wolności rozporządzania prywatnem mieniem celem dostarczenia w uczejwych warunkach włościanowi tego warsztatu, na którego zdobycie poświęcił nieraz lat tyle w ciężkiej pracy za Oceanami.....

Protestuję przeciw podejrzywaniu patryotycznej szlachty o to, iżby pozazdrościła chłopu nabywania ziemi i gotowa mu była w tej mierze czynić trudności. Zazdrościć mu może, a podziwiał pewnie tę niespożytą energię i przedsiębiorczość prawdziwie niezwykłą u Słowian, która pozwalała mu bez pomocy, bez opieki, bez środków, lądować na obcym kontynencie i wśród trudności, jakim on tylko dorasta — zdobywać skarby, i składać sumy — lecz wraz z uznaniem faktu, który przynosi zaszczyt całej narodowości, pomyśleć winna także i o tem co jemu w domu potrzebne.

A potrzeba mu ziemi!

Ze to potrzeba realna, dowodem ceny ziemi w powiatach zachodnich: do 1500 koron za morgę i więcej. Cóż znaczą wobec tego rezolucje i anatemy? Czy to częściowa parcelacja tu służy na zaspokojenie — czy „doszczętna“ faktem jest iż fala rozdrobnienia przechozi po średnich obszarach (bo wielcy landlordowie podlegają odmiennym trochę prawdom), omijając te tylko, co same w sobie mają nerw życia i dają rentę, jaką postępową, europejską fermę dać powinna. A to jest naturalnem zjawiskiem społecznem... Jeśli zaś tak jest w istocie, to wielkich instytucji krajowych zadaniem nie może być chyba walka z tym procesem i podtrzymywanie ostatnim wysiłkiem niezdatnych do życia i pracy jednostek, których gospodarstwo przestało spełniać swe przodujące (rezultatami także) zadanie — lecz zwrócić się tam, gdzie nowe życie, gdzie nowe kielkują siły gdzie prawdziwa budzi się przyszłość.

Szlachta W. Ks. Poznańskiego pierwsza pojęła potrzebę parcelacji i kolonizacji narodowej. Kto chce wiedzieć, jak się ratuje ziemię ojczystą niech patrzy na działalność banku ziemskiego i polskich spółek ziemskich kolonizacyjnych i ich tytaniczne, zwycięskie zapasy z rządem pruskim na polu parcelacji!

Podobnie rozstrzygnęła tę sprawę szlachta Królestwa Polskiego, która tyle już położyła zasług na polu narodowego uświadczenia ludu i w dwukrotnych wyborach zdobyła sobie zaufanie. tam już przed laty kilkunastu postanowiło T. K. Z. Królestwa Polskiego rozszerzyć swą działalność także na kredyt włościański i to świadomie

w tym celu (patrz artykuły Blocha w Gaz. rolniczej) by wziąć w swe ręce parcelację, prowadzoną po barbarzyńsku przez bank państwa (Kreśnian. państw. bank), zaopatrzyć ją tańszym kredytem, a przede wszystkim racjonalnie ją przeprowadzić. Odmowa zatewierdzenia udawała wstrzymała akcję aż do przeszłego roku kiedy z polepszeniem się politycznego bytu, jednym z pierwszych wypadków dnia było wznowienie poprzedniej uchwały. Czyżby tam brakło patryotów lub choćby tylko ekonomistów, lub czyżby tam pochwalano lichwę gruntową i rozbijanie zagospodarowanych folwarków?....

Sądzę, iż zrozumiano tam tylko, iż większa własność órolna nie powinna się zasklepić w samoobronie, lecz starać się i w nowych warunkach zasłużyć na stanowisko czynnika kierującego: a nadto koniecznym jest znać potrzeby całego społeczeństwa i okazać na każdym punkcie dobrą wolę współdziałania ku ich uspokojeniu.

Rolą Tow. Kredyt. Ziemi. jest zatem nie tylko bronić interesów własności stowarzyszonych, jako takiej, lecz także, za przykładem bratnich instytucji innych dzielnic Polski, uchwycić sprawę w tym punkcie, gdzie wchodzi w grę interes polskiej ludności włościańskiej i przy pomocy potężnych środków, jakimi rozporządza uchwycić w ręce parcelację dla pokierowania jej w sposób dla narodu pożądany. W ten sposób (jak to już niejednokrotnie „Głos Narodu“ podnosił), usunęłyby się szkody dzikiej, lichwiarskiej i antynarodowej parcelacji.

Ile zaś warte było patryotyczne pokierowanie parcelacji, wynika z różnicy jaką przedstawia samotny głos obszarnika przy głosowaniu powszechnem, w porównaniu z jaką setką głosów międzynarodowych obszarników, którzyby z nim w najgorszym zaś razie zamiast niego poszli do urny wyborczej.

o o o o o

25 milionów długu.

Taki ciężar dźwigać będzie niebawem Kraków na swoich barkach.

Na najbliższym posiedzeniu Rady m. przedłożeniem będzie sprawozdanie sekcji skarbowej o konwersji długów miejskich i zaokrąglenia ich do kwoty 25 milionów koron.

Ze sprawozdania tego wyjmujemy kilka ciekawych szczegółów.

Stan pożyczek krakowskich wynosił w dniu 31 grudnia 1906 r. kwotę 15.959.000.

Przystępując do realizacji tych pożyczek, prezydium miasta rozpoczęło układy z instytucjami kredytowymi, które oświadczyły, że podjęłyby się udzielenia miastu pożyczki w formie emisji 4 proc. obligacji, przy takim kursie za liczenia, że koszt roczny pożyczki wypadłby znacznie taniej niż dotychczas.

Różnica kosztów w porównaniu z obecnymi pożyczkami, wynosiłaby około 12.000 k. rocznie. Warunkiem pożyczki jest nadanie obligacjom bezpieczeństwa pupilarnego na podstawie uchwały sejmowej.

Te układy nasunęły myśl skonwertowania dotychczasowych pożyczek, wysoko oprocentowanych.

Mamy mianowicie w budżecie miejskim dotychczas jeszcze 5 proc. pożyczkę z 1886 r., zaciągniętą w Zakładzie Kredytowym Ziemi. na zakupno gazowni od Towarzystwa Dessauskiego, w pierwotnej wysokości 1.100.000 kor., a wynoszącą jeszcze 928.111 kor., oraz trzy 4 i pół proc. hipoteczne pożyczki Kasy Oszczędności m. Krakowa, których stan w powyższym terminie wynosił 626.697 kor. Reszta starych długów miejskich oprocentowuje się na 4 i ćwierć proc. i to w regule w ratach półrocznych z góry płatnych.

Ponieważ 5 proc. pożyczka gazowa z 1886 r. nie może być spłaconą bez wyraźnej zgody właściciela tj. Zakładu kredytowego ziemskiego, zwróciło się Prezydium miasta do pertraktują-

cej z nim grupy bankowej z zapytaniem, czy spłata tej uciążliwej pożyczki byłaby możliwa przy sposobności zawarcia układu o całość interesu konwersyjnego wszystkich długów miejskich. Grupa bankowa zastrzegając sobie stanowczą decyzję po przeprowadzeniu ostatecznych rokowań, wyraziła zasadnicze zapatrywanie, iż spłata tej pożyczki jest możliwa. Wobec tego, że spłata wszystkich innych pożyczek miejskich jest w myśl zawartych kontraktów pożyczkowych prawnie dopuszczalną bez jakiegokolwiek obciążenia gminy, lecz jedynie z zastrzeżeniem pewnego niezbyt długiego terminu wypowiedzenia (6 miesięcy) należało jedynie zrobić obliczenie, czy spłata, unifikacja i konwersja wszystkich długów miejskich przysporzy gminie jakieś realne korzyści i w jakiej wysokości?

Otóż dzisiaj już można na podstawie przeprowadzonych z bankami przedwstępnych rokowań oraz na podstawie obecnych (niezbyt pomysłnych!) kursów innych podobnych 4 proc. pożyczek komunalnych miejskich dojść do przekonania, iż emisja 4 proc. obligacji miejskich w celu spłaty dotychczasowych długów gminnych przysporzy gminie poważne korzyści finansowe, gdyż roczna oszczędność na samym procencie wynosi około 16.000 kor. Do tego doliczyć jednak jeszcze wypada oszczędność dość poważną, wynikającą z faktu płacenia procentu półrocznie z dołu zamiast półrocznie z góry. Sekcja skarbowa zastanawiała się w dalszym ciągu nad pytaniem, czy nie należałoby ogólną sumę pożyczkową cokolwiek podnieść ze względu na kilka projektowanych i w Radzie miejskiej kilkakrotnie już omawianych inwestycji, do których należy: 1) uzupełnienie sieci kanalowej kosztem 500.000 kor. 2) Budowa szpitala epidemicznego, zakładu dezynfekcyjnego i domu izolacyjnego dla tłumienia chorób zaraźliwych kosztem 400.000 koron.

3. Budowa bruków najpilniejszych z programu 4 milionowego kosztem 500.000 kor.

4. Kupno gruntów we wschodniej części miasta pod różne zakłady miejskie, place itd. itd. 250.000 kor.

5. Budowa domów robotniczych, t. j. podwyższenie pierwotnie przewidzianej kwoty 150.000 kor. do sumy 400.000 czyli obecnie o kwotę 250.000 kor.

6. Budowa skrzydła Magistratu z powodu wyższego kosztorysu uchwalonego przez Radę miejską, wydatek wyższy o 100.000 kor.

Wobec tego, sekcja skarbowa postawiła następujące wnioski:

Rada miejska uchwali:

1. Zaciągnąć pożyczkę miejską w drodze emisji obligacji komunalnych najwyższej wedle stopy 4% oprocentowanych w kwocie nominalnej 24.000.000 kor. spłacalnych najpóźniej w ciągu lat 60.

2. Pożyczka powyższa użyta być może jedynie na następujące cele:

a) na spłatę i konwersję dotychczasowych długów gminy miasta Krakowa w wysokości 14.825.418 kor.;

b) na pokrycie wydatków asanacyjnych i inwestycyjnych;

c) na koszt z zaciągnięciem pożyczki połączone.

Wszelkie wydatki z zaciągnięciem się mającej pożyczki czynione być mogą jedynie na podstawie specjalnej uchwały Rady miejskiej.

3. Upoważnia się Prezydenta miasta do przedsięwzięcia wszelkich kroków celem uzyskania dla powyższej pożyczki gwarancji kraju oraz pupilarnego bezpieczeństwa, wreszcie do pertraktacji z instytucjami kredytowymi co do warunków sfinansowania pożyczki.

4. Zawarcie umowy dotyczącej sfinansowania pożyczki nastąpi na podstawie osobnej uchwały Rady miejskiej.

o o o o o

Drukarnia „Głosu Narodu”

Róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej

wykonuje

- wszelkie prace drukarskie -

po cenach bezkonkurencyjnych.

„Czarna księga”.

Pod tytułem powyższym (*Czarna Księga*, czyli wykaz szkód, wyrządzonych polskości przez komisję kolonizacyjną) wyszła we Lwowie bardzo ciekawa książka. Niegodny frymark ziemi, praktykowany przez część szlachty wielkopolskiej, domagał się już oddawna „Czarnej Księgi”, zawierającej nazwiska tych wyrodków narodu. Każda większa sprzedaż majątku ziemskiego w ręce Komisji kolonizacyjnej wstrząsała opinią polską, i zawsze przede wszystkim pytano o nazwiska. „A przecież niema tygodnia, niema chwili, aby nie przysły smutne wieści, że tam, gdzie wczoraj swoi żyli, dziś się już obce gniazdo mieści...”

Książka, wydana przez księgarnię Maniszewskiego, czyni zadość tym życzeniom. Autor (nieznany) w sposób przystępny, jasny, z wielką miłością ziemi ojczystej, napisał wspomnianą broszurę, która ma charakter wybitnie agitacyjny.

W szeregu rozdziałów, pod osobnymi tytułami, przedstawiony jest nasz stan posiadania w Prusach, zdobycze hakaty, nasze klęski. Cyfry statystyczne mówią bezlitośnie o zaciętej walce między dwoma żywiołowymi siłami, ciągłych — niestety — naszych porażkach....

I „kurczy się” ziemia polska. Komisja kolonizacyjna, otrzymawszy 450 milionów marek od sejmiku pruskiego, więc także od podatników polskich, przez 20 lat już wyrzuca chłopów i obszarnika polskiego z zagrody i dworu, wprowadzając coraz to nowe rzesze protestanckich hakatystów na ziemi polskiej. Około 70.000 Niemców osiedliła już komisja w tej liczbie tylko 3000 katolików! Olbrzymim kosztem stawia kolonistom zbory, szkoły itd. stara się im uprzyjemnić po byt i uchronić od wynarodowienia.

Według ostatnich obliczeń wykupiła komisja 400.000 mórg za 75 milionów marek z rąk polskich. Około 300 Polaków w tem 120 właścicieli dóbr rycerskich i 180 gospodarzy wybyło się ziemi na rzecz wroga....

Dzisiaj dobra rycerskie w rękach polskich wynoszą w Księstwie około 2 miliony mórg (Niemcy mają 4 miliony) posiadłości włościan jeden milion, a ponieważ około 300.000 mórg w samem Księstwie wykupiła Komisja, więc dziesiąta część polskiej ziemi w Księstwie została straconą na rzecz germanizatorów.

Poza tem Komisja kolonizuje dobra, zakupywane od Niemców, czem wywołała szybki wzrost ceny ziemi. Jeszcze w roku 1896 płacono za hektar 648 mrk., a dziś 1010 za ziemię z majątku rycerskiego, a 1205 mrk. za ziemię gospodarską.

Pod wpływem Bismarcka kolonizowała Komisja dawniej prawie wyłącznie dobra rycerskie dziś kiedy szlachta polska więcej trzyma się ziemi, znajdują się liczni niestety włościanie, lekko myślni lub spekulanci, którzy sprzedają ziemię polską.

Z utratą ziemi mnoży się proletaryat rolny, który tuła się następnie na emigracji i germanizuje się. Od roku 1891 do roku 98 łącznie 330824 ludzi wyemigrowało w głąb Niemiec z 40 wiatów Poznańskiego. Demoralizacja wywołała na spekulację kolonizacyjną wzmaga się, mnożą się gromady agentów, spekulantów, którzy szerzą tę gangrenę zaprzaństwo narodowe, noszą oni przeważnie szlacheckie nazwiska....

Zmniejsza się liczba wyborców polskich, podczas gdy Niemcy zyskują nowe siły, powstają przy osadach kolonistów sklepy niemieckie, wszędzie wciśka się Niemiec — polakożerca, Niemiec-urzędnik, Niemiec kupiec itd.

W samym Poznaniu 500 urzędników zatrudnia główne Biuro Komisji!

Między sprzedawczykami znajdujemy nazwiska znane i popularne....

A tylko cząstka z nich sprzedała ziemię na subhaście lub pod grozą ruiny, ogromna większość zasługuje w mniejszym lub większym stopniu na nazwę Judaszów narodowych.

„Czarna Księga” smutną zestawia statystykę naszego „habet” w Prusiech.

Jest bardzo źle, a jednak, jak donoszą hakatystyczne pisma, rząd gotuje nowy, straszniejszy jeszcze projekt eksproprowacji Polaków....

Wobec rzeczywistości okropnej i bolesnej, frazesami stają się pociechy na temat naszej odporności, pracy, zapobiegliwości. Każą najm. „wierzyć” przeciw nadziei....

Włóczki, wełny, bawełny, kanwy
poleca w wielkim wyborze po niskich cenach
C. SZCZURKOWSKI, KRAKÓW, GRODZKA 2.

Dobrze jest, że „Czarna księga“ otworzy oczy tym, którzy nie widzą.

Pisana z bólem i miłością kraju, ozdobiona pięknymi rysunkami p. Gardzielewskiego z Poznania z których szczególnie tytułowy, przedstawiający rozpacz Polski na widok zdrajców zaleca się szlachetnością rysunku, powinna znaleźć się w każdym domu by opowiadała z jednej strony, o niesłychanym ucisku polskiego narodu,—a z drugiej piętnowała tych którzy dla nędznego zysku oddali wrogom szmat polskiej ziemi.

Autonomia i język polski.

Wniosek pos. Abrahamowicza i towarzyszy, podpisany przez przedstawicieli wszystkich narodowych stronnictw sejmowych jest krokiem, którym zbliżamy się do ustalenia i rozszerzenia naszych autonomicznych praw. Wprawdzie nie rozszerza on rzeczywiście kompetencji żadnego autonomicznego czynnika w kraju, ale przez ustawowe zagwarantowanie praw polskiego języka w ciałach autonomicznych, utwierdza i chroni na przyszłość do tychż sów nasze nabytki. A obawy pod tym względem nie są przesadzone. Nowa ustawa wyborcza do parlamentu zmienić może charakter i stosunki stronnictw w przyszłej Izbie i co za tem idzie może reprezentacja polska spotkać się z koniecznością przejścia do opozycji. Rusko-niemiecki sojusz, do którego tak głośną przygrywką, były głosy żydowskiej prasy w Austrii podczas awantur akademików ruskich, coraz wyraźniej i pewniej występuje na horyzoncie przyszłej polityki wewnętrznej w Austrii. Wszakże „Dilo“ oświadczyło, że reprezentacja ruska w parlamencie nie będzie się kłopotowała jakąś wzajemnością słowiańską, a pójdzie z tymi, którzy Rusinom więcej dać będą chcieli.

Nie mieliśmy nic przeciw takiej polityce, owszem nazwalibyśmy ją realną i rozsądną i jedyną dla każdego narodu, ale Rusini kierując się starem przyzwyczajeniem widzą jedynych swoich przyjaciół w centralistach niemieckich. Stąd wyjątkowo ich usiłowania zawarcia sojuszu z Niemcami, by zaszachować Polaków, by ask dźić autonomicznym dążeniom słowiańskim.

Wobec tego jest rzeczą rozsądną i polityczną uregulowanie spornych spraw między Polakami a Rusinami, by nikt trzeci nie narzucił się którejkolwiek stronie na opiekuna czy rządcę. Nie uregulowana należycie kwestja językowa na Uniwersytecie lwowskim, która wywołuje ustawiczne starcia i stoi na przeszkodzie wszelkiej myśli o zgodzie i porozumieniu, a którą znakomicie wykorzystacby umieli nasi przeciwnicy w odpowiedniejszej konstelacji politycznej i do czego szczerą okazują ochotę, jest najlepszą przestrogą jak przewidującą i ostrożną powinna być nasza polityka narodowa.

Ostatni może sejm kuryalny powinien załatwić wszystkie rachunki, zabezpieczyć nasze narodowe zdobycze, ustalić prawnie stan posiadania. Przyszły Sejm nie powinien wracać do tej palącej rany, gdy może atmosfera będzie więcej gorąca, umysły naprężone i nerwy nie zaś rozum będą kierowały polityką.

Nie opuszczając stanowiska sprawiedliwości, wyrozumiałości i powagi, Sejm polski powinien na tej krótkiej sesji dalej prowadzić swą spokojną pracę na korzyść obu narodowości.

Wniosek posła Abrahamowicza mimo, że starają się Rusini insynuować mu, antyruskie tendencje, jest zupełnie racjonalny i sprawiedliwy.

Przytaczamy tu zasadnicze ustępy wniosku:
§ 1. Językiem urzędowym wewnętrznym w dziale krajowego jest język polski. Wydział krajowy w korespondencji z władzami rządowymi używa języka polskiego. Na podania stron i pisma reprezentacji powiatowych odpowiada wydział krajowy w tym języku w kraju używanym, w którym podanie, względnie pismo wniesiono.

§ 2. Językiem urzędowym wewnętrznym reprezentacji powiatowej i reprezentacji gminnej jest ten język którego reprezentacja po-

wiatowa, względnie gminna jako swego języka urzędowego obecnie używa. Zmiana tego języka nastąpić może na mocy Rady pow. uchw. względnie gminnej, powziętej na posiedzeniu w tym celu zwołanem i tylko w obecności trzech czwartych części członków, prostą większością obecnych. Na posiedzeniach reprezentacji powiatowej i gminnej, mogą członkowie zabierać głos w każdym języku, używanym w powiecie, względnie w gminie.

§ 3. Reprezentacja powiatowa i gminna obowiązane są przyjmować i załatwiać pisma i podania bez względu na to, czy zredagowane są w języku polskim, ruskim lub niemieckim.

§ 4. Językiem urzędowym zewnętrznym, którego reprezentacja powiatowa i gminna używać będzie w korespondencji ze stronami i innymi władzami autonomicznymi i z władzami rządowymi, i w którym na nadesłane jej podania i pisma będzie odpowiadać, jest ten język, względnie są te języki, których reprezentacja powiatowa i gminna w tym względzie obecnie używa.

§ 7. Jako język, w którym przełożony obszaru dworskiego zarząd swój sprawuje i którego w korespondencji z władzami i stronami używa, oznacza, posiadacz obszaru dworskiego: język polski ruski, lub niemiecki.

§ 9. Rozporządzenie całego ministerstwa z dnia 5 czerwca 1869 dz. u. p. nr. 24 tycające się języka urzędowego c. k. władz, urzędów i sądów w Królestwie Galicji w służbie wewnętrznej i w korespondencji z innymi władzami, oraz powołane w tem rozporządzeniu i na jego podstawie wydane przepisy o korespondencji c. k. władz, urzędów i sądów ze stronami, z władzami nierządowymi, korporacjami i gminami, pozostają jak dotąd tak i nadal w mocy.

§ 10. Ustawa niniejsza rozpoczyna obowiązywać z dniem jej ogłoszenia.

Z Rosji.

Skład Dumy.

W otwartej we wtorek Dumie zgromadzili się niej wszyscy jeszcze posłowie, brakuje mianowicie jeszcze 23 posłów z Syberji i Azji środkowej, którzy wybrani dopiero zostaną za kilka tygodni. Druga Duma zatem liczy w danej chwili 498 posłów, którzy według obliczenia pism petersburskich rozpadają się na następujące grupy polityczne:

Stronnictwa reakcyjne: związek rosyjskiego narodu, monarchiści i paździenikowcy	97
Bezpartyjni	19
Umiarkowani	5
Partja pokojowa odrodzenia	3
Kadeci	92
Postępowcy	36
Grupa „lewych“	48
Partja narod. socjalistów	7
Partja ormiańska rewoluc.	3
Grupa pracy (trudowicy)	24
Social. dem. robot. partja	63
Partja soc. rewolucjonistów	54

Cyfry te nie obejmują posłów polskich którzy w nowej Dumie znajdują się w liczbie 47, mianowicie 34 z Królestwa polskiego (nie licząc naturalnie dwóch separatystów litewskich z Suwalskiego) i 13 posłów polskich z Litwy i Rusi.

Jak wskazują powyższe cyfry skrajna lewica (z socjalistami) liczy w drugiej Dumie 199 posłów. skrajna prawica 97, a centrum (z kadetami i z Kołem polskim) 202 posłów.

Arsenał rewolucyjny w Politechnice petersburskiej.

Na dwa dni przed otwarciem Dumy, t. j. w niedzielę, policji petersburskiej udało się dokonać niezwykle bogatego połowu. Mianowicie, jak już doniesiliśmy w telegramach, w internacie Instytutu politechnicznego wykryto arsenał rewolucyjny. O odkryciu tem pisma petersburskie przynoszą szczegóły, które świadczą, że dokonana w instytucie politechnicznym rewizja nawet w obecnych stosunkach rosyjskich była niezwykle.

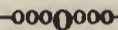
Powodem rewizji była wiadomość jaką otrzymała policja, że dnia poprzedniego t. j. w sobotę na terytorjum Instytutu odbyło

się posiedzenie połączonych komitetów partyi narodowo-socjalistycznej i „trudowików“. Postanowiono wobec tego dokonać rewizji. Władze petersburskie przystąpiły do dzieła z niezwykłą ostrożnością. Zmobilizowano oddział 1.500 konnych i pieszych policjantów, którzy pod dowództwem 2 policmajstrów otoczyli 3 olbrzymie skrzydła internatu. Spodziewano się widocznie zbrojnego oporu ze strony studentów, ponieważ wszyscy policjanci przybyli z nabitemi karabinami, w pancierzach i z tarczami. Nie przyszło jednak do walki, tylko w chwili, gdy dokonywano rewizji na pierwszym piętrze, z czwartego piętra rzucono bombę na grupę policjantów, lecz bomba ta nie wybuchła. Silny oddział policjantów rzucił się natychmiast do pokoju, skąd rzucono bombę, i znalazł tam doskonale urządzone laboratorium do wyrabiania materiałów i przyrządów wybuchowych.

Znaleziono tam między innymi, znaczną ilość pyrokseliny, dynamitu i innych materiałów wybuchowych oraz 11 gotowych bomb i ręczne granaty.

W pokoju tym niezajętym przez studentów, mieszkał robotnik fabryki ufimskiej Mikołajew, którego też aresztowano.

Policja rewidowała szczegółowo wszystkie pokoje internatu, w którym zamieszkuje obecnie 1077 studentów, Rewizja ta trwała od 7 rano do 2 po południu i oprócz wspomnianego laboratorium bomb wykryła znaczną ilość broni, a wśród niej i karabiny szybkostrzelne. Znaleziono również na strychu tajną drukarnię, z wielką ilością czcionek oraz mnóstwo nielegalnych druków. Wśród aresztowanych podczas rewizji kilkunastu osób znalazło się dwóch posłów z partyi trudowików, których jednak po stwierdzeniu osobistości natychmiast wypuszczono na wolność.

Ruch przedwyborczy.

Z Nowego Sącza donoszą nam:

Ruch wyborczy ożywia się u nas coraz bardziej, zwłaszcza ze strony radykalnej. Socjaliści forsują wszelkimi siłami „towarzysza“ Kaczanowskiego, licząc na poparcie kolejarzy, żydów i mniej uświadomionych mieszczan; skoncentrowani wysuwają p. Obmińskiego notariusza ze Starego Sącza, a pewna grupa mieszczan forytuje wiceburmistrza, p. Aleksandra, człowieka niezdecydowanego ewangelika i Niemca z pochodzenia. Będzie to więc turniej radykalnych kandydatów, którzy z konieczności muszą się wzajemnie zwalczać. Skoncentrowani, jak zawsze, szukają porozumienia z socjalistami, którzy jednak, jak zwykle, traktują ich z góry, i używają jedynie za narzędzie do własnych celów.

Dnia 3 marca odbyło się zgromadzenie przedwyborcze pod przewodnictwem notariusza Lipińskiego, który podobnie także radby kandydować. Przybył przeważnie socjaliści, którzy też nadawali właściwy ton obradom.

Mieszczanie mieli nadzieję, że zgromadzenie uchwali kandydaturę p. Aleksandra, skoncentrowani i ludowcy liczyli także na większość, tymczasem okazało się, że dominują socjaliści, i oni też postawili wniosek, aby obwołać kandydaturę p. Kaczanowskiego... Powstała wrzawa i przewodniczący rozwiązał zgromadzenie.

Wobec tych skrajnych współzawodnictw, rosną szanse narodo-demokratycznego kandydata p. Ludmiła Germana, który wystąpił już na zgromadzeniu w Nowym Targu, stanowiącym jeden okręg z Starym i Nowym Sączem, i złożył w kwestji katolickiej zupełnie zadawalniające oświadczenia

Rusini Naczelna władza moskalofilskiego stronnictwa „Ruskaja Rada“ ogłosiła w „Hałyczaninie“ kandydatury dla następujących okręgów wyborczych:

1) Sanok-Lisko—radca Wład. Kuryłowicz poseł sejmowy, naczelnik sądu powiatowego w Rymanowie;

2) Złoczów-Busk Kamionka Strumiłowa—Dr. Mikołaj Hlebowicki kandydat adwokacki ze Złoczowa;

Magazyn konfekcyjny
dziecinnej pod firmą

FRANCISZEK MARTIN Rynek główny L. 12

poleca na wiosnę i lato

Peleryny, Żakiety i Sukienki dla panienek do lat, 16 Ubranka, Zarzutki i Kurtki dla chłopców do lat 12, jak również: Kapuzy, Kapelusze, Czapki, Skarpetki, Pończochy, Fartuszki i BLUZKI DAMSKIE. W niedzielę i święta zamknięte.

- 3) Przemysł-Mościska-Dobromil — Julian Nestorowicz, starszy radca finansowy w Przemysłu;
 4) Lwów-Gródek — radca Konstanty Pawlikow, naczelnik sądu powiatowego w Winnikach;
 5) Jarosław-Cieszanów — Dr. Iwan Hryniewiecki, lekarz z Dzikowa,
 6) Tarnopol-Zbaraż-Kozowa — Stefan Kulmatycki, rolnik z Horodyszcz;,
 7) Drohobycz-Stary Sambor-Turka — Dr. Józef Kruszyński, kandydat adwokacki z Przemysła, i dr. Józef Siokata z Drohobycza, jako zastępca;
 8) Kołomyja - Peczenizyn - Kossów — Dr. Wład. Dudykiewicz, adwokat z Kołomyi;

9) Stanisławów-Tlumacz-Bohorodeczany — Lew Aleksiewicz, adwokat ze Stanisławowa;

10) Sokal-Zborów-Brody — Dr. Dymitr Markow, kandydat adwokacki ze Lwowa;

11) Brzeżany-Rohatyn — X. Włodzimierz Filipowski, paroch w Bieńkowicach.

Kandydatury ustala „Ruskaja Rada“ na propozycje komitetów okręgowych. W pozostałych wiec okręgach nie postawiono kandydatów z powodu braku odpowiednich propozycji. W najbliższym czasie zostanie ta lista skompletowana.

Osobno postawią nadto kandydatów radykali z Tryłowskim na czele; socjaliści „ukraińscy“ zgłosili dotychczas dwie kandydatury w tarnopolskim Jacka Ostapczuka i Wittyka w drohobyckim. P. Wittyka popierają robotnicy socjalistyczni polscy, pracujący w Borysławiu i Wolance, w zamian za co „towarzysze“ polscy we Lwowie reflektują na nie-liczne głosy ruskie ze stolicy.

Z radykałów kandyduje dotychczas Tryłowski w okręgu Peczenizyn-Kołomyja Kossów.

Wszystkie stronnictwa ruskie już od kilku miesięcy prowadzą żywą agitację, ruch wiecowy jest niestety silny. Niestety poza popieraniem kandydatów nie pozytywnego, żadnego wniosku realnego nie można usłyszeć od agitatorów ruskich. Ataki na Polaków, najradkalniejsze hasła, ton brutalny—to wszystko nie buduje ciemnego ludu ruskiego, ale pograża go w dziwną ślepotę partyjną, wzbudza nienawiść, która objawi się przedewszystkiem głosowaniem na najgłośniejszego krzyżącego agitatora. W tem tkwi cel całej roboty. Przewodnicy ruscy wciągają swój lud w stan, który może dojść do napięcia szkodliwego dla samego narodu ruskiego.

A już najmniej nie ukaza światu „kultury“ ruskiej w ten sposób. Świat potrafi osądzić ich należycie.

—ooooo—ooooo—

Listy lwowskie.

Lwów 5 marca

Sejmowa Komisja budżetowa obradowała w dalszym ciągu nad sprawą polepszenia plac nauczycielskich. Ożywiona dyskusja toczyła się nad wnioskiem centrum postawionym przez Skołyżewskiego. W głosowaniu oświadczyli się za wnioskiem centrum jedynie pos. dr. Głabiński, dr. Jabłoński, ks. Pastor i Skołyżewski, powodowani tem, że daje ogółowi nauczycielstwa więcej aniżeli projekt Wydziału krajowego.

Agitacja ze strony nauczycielstwa lwowskiego przeciw wnioskowi nie ustaje. Wyraz swej zazdrości dali dzisiaj w artykule, zamieszczonym w Nowym Wieku, zatytułowanym „o wniosku Skołyżewskiego“ słów kilkoro. W artykule czytamy:

Na jakich podstawach budował wnioskodawca swój projekt, czy powodowała nim nieswiadomość lub może stronnictwo na korzyść nauczycielstwa wiejskiego nie wiemy. Za tem drugim przypuszczeniem przemawiają 3 klasy plac, wedle którego nauczyciel wiejski, żyjący w korzystniejszych warunkach bo mający opał, mieszkanie i ogród, ma pobierać placę taką samą jak nauczyciel w mieście, gdzie ceny pomieszkania opału i artykułów spożywczych wyrubowana do niemożliwości. Cóż na to nauczycielstwo miejskie? Czy na wiele się zdały zapewnienia agitatorów

wielkowiejskich, że aranżują wiec jedynie dla dobra najuboższych?

Poniedziałkowe zajęcia na uniwersytecie lwowskim pozostawiły po sobie gruby niesmak wśród tych warstw społeczeństwa polskiego, które jeszcze żywiły nadzieję, że uda się złagodzić albo nawet usunąć antagonizmy narodowe zatruwające nasze życie publiczne. Rozważni politycy są zupełnie bezradni w obec rozbudzonych namiętności, a niebezpieczeństwo jest tem groźniejsze, że zaostrzony konflikt wnosi niepokój do licznych bardzo w Galicji wschodniej mieszanych rodzin. Jeżeli nienawiść narodowa nieopatrznie podsycona i tam się przedostanie, ile nieszczęścia może wywołać!

Akademicy ruscy powinni być ukarani i to surowo; na to zgadzają się nawet rozsądni Rusini. Senat akademicki powinien być dawno przeprowadzić śledztwo dyscyplinarne niezależnie od dochodzeń policyjnych i sądowych i nie dopuścić do tego, aby polscy studenci sami sobie wymierzali sprawiedliwość.

Rusini przysłużyli się przedewszystkiem partii wszechpolskiej, ale i na odwrót wszechpolscy przysłużyli się Rusinom, a oprócz tego dostarczyli prasie żydowskiej nowego materiału do spotwarzania polskiego społeczeństwa.

Wszystko to jest bardzo smutne, zwłaszcza, że w najodleglejszej perspektywie nie pojawia się żaden znak zwrotu na lepsze...

Zajęcia żydowskie w łonie Rady narodowej wywołały wśród żydów pewne wzburzenie, zwracając się w pierwszym rzędzie przeciwko wszechpolskom i p.p. Głabińskiemu; obawiają się oni utraty jednego żydowskiego mandatu, w skutek następującej kombinacji: Pierwotnie dr. Kolischer miał kandydować w Samborze, mandat z Brodów miał otrzymać burmistrz tamtejszy dr. Rittel. Wobec tego, że w Samborze ma być postawioną kandydaturą dyrektora Tomaszewskiego, dr. Kolischer będzie musiał ubiegać się o mandat z Brodów. Dla żydów zmiana ta oznacza utratę mandatu. W dzielnicy Żółkiewskiej m. Lwowa zanosi się na to, że wybranym zostanie żydowsko-socjalistyczny kandydat dr. Diamand. Wprawdzie postawiona zostanie kandydatura radcy Garfeina, obeznani jednak ze stosunkami utrzymują, że radca Garfein ściąganie na swą osobę tylko pewną ilość głosów, które mają paść na kandydata syonistycznego dr. Braudego, nie pokona jednak dr. Diamanda. Tajne poparcie, jakiego dozna dr. Diamand ma być odpowiedzialną ze strony żydów na politykę prof. Głabińskiego.

Z prac sejmowych, podnieść należy wniosek p. Abrahamowicza o języku urzędowym władz autonomicznych. Jest on ważny i konieczny, budzi tylko pewne wątpliwości utrwalając język niemiecki w tych gminach, które się dotąd utrzymują nie tyle z potrzeby co z przyzwyczajenia.

Dłuższą dyskusję wywołało sprawozdanie o krajowym funduszu sierocym. Posłowie Marjewski i ks. Stojałowski żądali, aby schroniska powiatowe wzięły fundusz krajowy na siebie bo z grzywnien będzie pomoc b. mała i nie wystarczy na utrzymanie powiatowych instytucji sierocych. Poseł ks. Stojałowski żądał ponadto by Wydział krajowy porozumiał się z Radami opiekuńczymi, które utworzono przy sądach, żeby nie było sieroty bez opieki. Posłowie mieszczanie oponowali przeciw zabieraniu funduszy z grzywnien. W końcu przyjęto wnioski komisji, 1) sprawozdanie przyjąć do wiadomości, 2) ażeby upoważnić Wydział krajowy do użycia sumy 250.000 kor. na utrzymanie i wychowanie sierót i dzieci opuszczonych i zaniedbanych, 3) ażeby polecić Wydziałowi kraj. wzięcie pod rozwagę sprawy utworzenia powiatów w kraju domów zaopatrzenia i wychowania i zbadania, czyby z funduszy gmin, pochodzących z grzywnien leśnych, tego rodzaju instytucje powstawać mogły.

4) ażeby wezwać rząd do przedstawienia Radzie państwa nowego projektu ustawy o przekazaniu krajom nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych po rok 1910 a to w tym kierunku, ażeby wszystkie z końcem 1910 r. urosłe nadwyżki były w całości przekazywane krajom.

—ooooo—

Z Sejmu Rzeszy.

Berlin. Sejm Rzeszy obradował wczoraj nad etatem dodatkowym dla południowo-zachodniej Afryki.

Dyrektor kolonialny Dernburg, uzasadniając etat zaznaczył, że został on w tej samej formie przedłożony jak na ostatniej sesji nie dlatego, jakoby rząd zamierzał obstawać przy swych żądaniach, lecz z tego powodu, że w tak krótkim czasie nie można było jeszcze stwierdzić, jakie w nim należy poczynić zmiany. Istnieje natomiast zamiar wniesienia uzupełniającego budżetu, który ma odpowiadać zmienionym stosunkom.

Większość mówców w dyskusji oświadczyła się za niezmiennym uchwaleniem kredytów.

Pos. Fehrenbach (centrum) zaznaczył, że dn. 13 grudnia centrum było gotowe zezwolić na uchwalenie 20 milionów, z żądanych 29. Sytuacja od tej chwili znacznie się poprawiła i teraz centrum z żądanych 29 milionów gotowe jest przyznać 20 milionów, a resztę kwoty tylko przez specjalną ustawę kredytową.

Pos. Ledebur (socjalista) oświadcza, że mimo nastania pokoju, od kwietnia ma w koloniach zostać 7.000 żołnierzy. Stąd pochodzi pogłoska w kraju i za granicą, że rząd zamierza przy ich pomocy inne plany wykonać.

Gdy pos. Ledebur podniósł, że kanclerz Rzeszy także i na to posiedzenie się nie stawiał wbrew swym obowiązkom, oświadczył wiceprezydent Paasche, że mowca niema prawa krytykować czynności kanclerza. Gdy pos. Ledebur krytykował dalej działalność kolonialną rządu, został przywołany do porządku.

Pos. Ledebur: Jest niesumiennością ze strony dyrektora kolonij...

Za te słowa został pos. Ledebur po raz drugi przywołany do porządku.

Pos. Ledebur zakończył słowami: „My zwalczamy wogóle politykę kolonialną“.

Pos. Schrader (wolnomyśl. zjednocz.) oświadcza, że ostatnie wywody pos. Ledebura musi się jeszcze mniej poważnie traktować jak inne. Do czegoś podobnego potrzeba niezwyklej fantazji i w Anglii nikt w to nie wierzy, żebyśmy chcieli tymi kilkoma tysiącami zdobywać południową Afrykę.

Pos. Lindenwald (partja reformy) oświadcza, że potrzeba krótkowidztwa, aby o coś podobnego podejrzawać zarząd kolonialny.

Dyrektor Dernburg odpiera zarzuty pos. Ledebura, jakoby rząd dawał fałszywe lub niepełne informacje.

Na tem ukończono pierwsze czytanie. Drugie czytanie odbędzie się w plenum bez obrad komisyjnych.

„Krzywda polska“ w sejmie Pruskim.

Berlin. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu pruskiego toczyły się rozprawy nad etatem kolejowym.

Pos. Grabski zwrócił się przeciw zakazowi sprzedaży polskich dzienników na dworcach kolejowych i daje wyraz nadziei, że minister zniesie tomalostkowe rozporządzenie. Mowca za-li się, że polskie okolice nie otrzymują żadnej linii kolejowej. W ten sposób zarząd kolei popiera antypolską politykę. Urzędnikom kolei, a nawet robotnikom zakazaniem jest rozmawiać po polsku i zmusza się ich do wystąpienia z polskiego związku „Straż“. Związek ten nie ma żadnych dla państwa niebezpiecznych celów, czego dowodem, że dotychczas żadna „Straż“ nie została rozwiązana. Związek ten służy jedynie do gospodarczego podniesienia ludu polskiego. Minister oświadczył, że od sprzedaży na dworcach będą wykluczone pisma niebezpieczne dla państwa lub nieprzyzwolite. Polskie pisma są jednak wykluczone, mimo iż nie są nieprzyzwolite, ani niebezpieczne dla państwa. Redaktorowie naszych pism wycierpieli tyle kar, że strzegą się przed ostrymi słowami. Polski naród musi rządzić dla siebie równych praw i zarząd kolei państwowej musi pozwolić, aby Polacy czuli się Polakami.

Minister Breitenbach odpowiada, że „Straż“ są stowarzyszeniami narodowo polskimi i dążą do spełnienia wszechpolskich idei.

Pos. Czarliński (przerwywając): Gdzie to jest napisane?

Minister Breitenbach: Starostowie „Straży“

Bardzo piękne i tanie **STACYE DROGI KRZYŻOWEJ** na płótnie malowane. — Są i oleodruki różnej wielkości. —
Chrystus w Grobie z blachy wycinany i olejno malowany (bardzo trwałe i praktyczny) na 1 m. 1 1/2 m. **Wspaniałe 4 feretrony** (3 z nich do obrazów a 1 z fig. N. P. Niep. Poczęcia)
Wielki wybór krzyżów i korpusów z metalu, drzewa i kości słoniowej.
Godne polecenia: Krzyże dębowe 85 cm., z korpusami na 35 cm. Z masy twardej wodotrwałej po 8 koron poleca handel
K. Zajączkowskiego w Krakowie, Plac Maryański 8.

starają się o bojkotowanie Niemców. Zadaniem administracji państwa jest przeciwdziałać tym usiłowaniom. (Oklaski na prawicy). Zupełnie niesłusznym jest, jeżeli naszym urzędnikom i robotnikom zakazujemy należeć do tych stowarzyszeń. (Oklaski na prawicy: Bardzo słusznie!) A jeżeli będą się wzbrani, będą wydalen! W sprawie zakazu umieszczenia polskich ogłoszeń na dworcach, muszą przypuszczać, że wszyscy, którzy korzystają z urządzeń państwowych, na tyle umieją po niemiecku, by mogli rozumieć ogłoszenia w tym języku. We Wrocławiu dlatego umieszczono ogłoszenia francuskie, ponieważ tam jest wielki ruch międzynarodowy. Ze sprzedaży na dworcach muszą i nadal pozostać wykluczone pisma nieprzyzwoite i niebezpieczne dla państwa. Nie jest wiadomem, żeby zarząd kolei państwowych przy budowie nowych linii kolejowych wyszczególniał dobra komisji kolonizacyjnej.

—○○○○○—

Ze świata.

Szubienica w Tarnopolu. Dzisiaj mają być straceni w Tarnopolu przez powieszenie małżonkowie Salewiczowie za zabójstwo rodziców. Kat z Wiednia już przybył.

Sufrażystki włoskie. Za przykładem Angielek, które urządziły hałaśliwą manifestację przed parlamentem londyńskim, wystąpiły z żądaniem równouprawnienia kobiety włoskie Izba deputowanych włoska rozpatrywała przed paru dniami podanie kobiet włoskich o nadanie im praw wyborczych politycznych i municypalnych. Wszystkie trybuny oczywiście były przepelnione. Wiele kobiet nie mogło znaleźć miejsca na sali i zgromadziło się na placu Montecitorio, oraz ulicach przylegających do parlamentu. Dyskusja, w której wzięto udział wielu deputowanych, gotowych przyznać kobietom prawo wyborcze, dowiodła, że Izba życzy sobie, aby kwestya ta była zbadana poważnie i sumiennie. Po mowach posłów Luzzattiego, Lirabellego i innych, prezes gabinetu, M. Giolitti oświadczył, że reformy tak doniosłe należy urzeczywistnić stopniowo. Przedewszystkiem trzeba zbadać dokładnie kwestyę prawa wyborczego municypalnego, równouprawnienie bowiem kobiet pod względem politycznym może wywołać skutki nieprzewidziane.

Izba uchwaliła odesłać petycję kobiet ministrowi spraw wewnętrznych dla jej zreferowania. Po zamknięciu posiedzenia, liczne grupy kobiet zgromadziły się przed parlamentem i przyjęły z zadowoleniem wiadomość o pierwszym zwycięstwie kobiet. Niektóre niewiasty przysięgły uroczystie prowadzić agitację nadal, aż do zupełnego zwycięstwa. Pomimo zapalnego temperamentu Włoszki piorały utrzymać na wodzy swe namiętność z lepszym skutkiem, niż chłodne i rozważne ich koleżanki z nad Tamizy.

Przytomność umysłu. W tych dniach podczas przedstawienia „Lucji z Lammermooru“ w jednym z teatrów chicagowskich, wybuchł pożar za kulisami. Gęste kłęby dymu ukazały się na scenie. Śród publiczności powstał popłoch, który zwiększył się jeszcze bardziej, gdy spuszczone nagle zasłone. Przerażeni słuchacze cisnęli się ku wyjściu. Sytuacja stawała się groźną, dzięki jednak przytomności umysłu prymadonny, panny Alicji Neilsenówny, uniknięto katastrofy, odważna śpiewaczka wyszła przed zasłone i zaintonowała hymn amerykański. Pochwyciło go wnet kilka głosów, publiczność przystanęła i niebawem cała sala zabrzmiewała dźwiękami hymnu. Pożar tymczasem ugaszono i po przerwie kilkuminutowej przedstawienie wznowiono.

W letargu? Przed dwoma tygodniami zmarła w San Remo 21-letnia rosjanka, Sabina Wagnerowa niedawno zamężna. Ponieważ czekano na przyjazd krewnych z Rosji, trupa umieszczono tymczasem w kostnicy. Pomimo, że ciało leży tak długo, zachowało zupełnie naturalną świeżość; nawet oczy, zrazu zamknięte, obecnie otwarte, mają blask jak u żywej

osoby. Mąż zmarłej i całe San Remo są przekonania, że ma się do czynienia z letargiem, ale lekarze utrzymują stanowczo, że Wagnerowa umarła niemogą tylko wytłumaczyć świeżości ciała.

Smok latający. Zdawałoby się, że legendowe „smoki latające“ były tylko legendą, to znaczy, iż nigdy nie istniały, tymczasem jedno z pism francuskich w sprawozdaniach podróżnika Alberta de Nogert, zamieszcza notatkę, w której tenże odbywając właśnie obecnie podróż na około świata spotkał się w Indiach ze smokiem latającym. Zabił go i zpreparowany wysłał do jednego z profesorów zoologii w Paryżu. Smok ten jest to nietoperz o długości 10 metrów a szerokości do 5 m. Można sobie zatem wyobrazić co to za potwór. Pan de Nogert robi dalsze poszukiwania, lecz dotąd nie udało mu się na ślad drugiego okazu trafić. Tamtejsi tubylcy twierdzą, że dotąd nigdy podobnego potwora nie widzieli, a ten musiał się skądś przybłąkać

—○○○○—

Kronika.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN!

Kraków 7 marca.

Kalendarzyk Kościelny. Dziś, we czwartek, Tomasza z Akwinu wyznawcy; w piątek Pięciu Ran Pana Jezusa, Jana Bożego i Beaty panny.

Kalendarzyk astronomiczny. Wschód słońca rozpoczyna się o godzinie 6 minut 12; zachód przypada o godzinie 5 minut 29; długość dnia godzin 11 minut 17.

Z Czytelni katolickiej. Walne zgromadzenie „Czytelni katolickiej polskiej“ w Krakowie (ul. Sienna 5. parter) ofiarowało przez akklamację godność prezesa D-rowsi Kazimierzowi Lubekiemu, Tajnemu Szambelanowi Ojca św.

— **Ustawy Reformy** wyborczej do parlamentu wyszły z druku i są do nabycia w Sekretarjacie Pol. Centrum ludowego Kraków, ul. św. Krzyża 7. Broszurka ta z mapką okręgów wyborczych miejskich i wiejskich czystopolskich, ruskich i mieszanych, oraz z najdokładniejszym zestawieniem w cyfrach ilości mieszkańców podług narodowości w każdym okręgu Galicji, powinna się znaleźć w rękach urzędów gminnych, Kółek rolniczych i wszelkich stowarzyszeń oraz osób prywatnych. Cena egzemplarza bez przesyłki wynosi 60 h. Najlepiej zamawiać w większej ilości, przez co oszczędzi się kosztów przesyłki. Adres: Sekretarjat „Polskiego Centrum Ludowego“ w Krakowie ulica św. Krzyża 1. 7.

Nowy pociąg z Krakowa do Zakopanego będzie wprowadzony z rozpoczęciem sezonu letniego. Pociąg ten iść będzie do Zakopanego 4 i pół godziny co w porównaniu z obecnymi stóskami stanowi olbrzymi postęp. Tak nam donoszą ze Lwowa, gdzie nad tą sprawą obradowała komisya sejmowa.

— **Z kinematografu Edison** dającego obecnie przedstawienia w Krakowie komunikują nam: Przedsiębiorstwo nasze rozpoczęło szereg zdjęć kinematograficznych z ważniejszych ulic, placów i momentów życia Krakowa. Pierwsze zdjęcie, kinematograficzne, rozpoczęliśmy we czwartek dnia 7 b. m. o godz. 10½ przed południem od mostu podgórskiego od dworca kolejowego. Ponieważ obrazy kinematograficzne Krakowa odbędą wędrowkę po wszystkich stolicach europejskich i poza Europą, należałoby ożywić o ile możności ruch uliczny, by Kraków nie ustępował pod tym względem innym miastom, dlatego wartoby, aby mieszkańcy choć z ciekawości przyrzec się chcieli zdjęciu. O dalszych zdjęciach Krakowa i okolicy doniesiemy w swoim czasie.

Strejk służby na klinice chirurgicznej.

Strejk służby w klinice chirurgicznej wybuchł wczoraj z powodu nie załatwienia dotychczas, przed trzema laty wniesionej do ministerstwa petycji o polepszenie plac, pożywienia i usunięcia istniejącego przeciążenia pracą, spowodowanego nielicznym personelem. Wskutek

strejku całej służby, tak męskiej jak i żeńskiej, chorzy zostali na wyłącznej opiece lekarzy kliniki, którzy spełniają wszystkie posługi, podają nawet chorym pożywienie. Siły lekarzy wkrótce jednak wyczerpały się zupełnie, co skłoniło prof. Kadera do pertraktacji ze strejkującymi. Na razie strejk został zażegnany tylko dzięki prof. Kaderowi, który w przemówieniu do służby wskazał, iż byłoby nieludzkiem pozostawiać chorych bez opieki i narażać ich na najgorsze następstwa. Służba podjęła pracę na nowo, zastrzegając atoli, że jeżeli żądania ich w pewnym oznaczonym terminie nie będą uwzględnione, strejk rozpocznie się ponownie.

Taki sam strejk wybuchł dziś rano w klinice chorób wewnętrznych, wskutek czego przerwano wykłady, a służbę pełnili lekarze i medycy. Po przemówieniu do służby prof. dr. Kostaneckiego i kom. Studzińskiego, służba o godzinie 11 podjęła pracę na nowo.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Czwartek: „Czajka“

Piątek: „Sganarel“ i „Król Kandaules“.

(Ceny zwykłe).

Sobota: „Harde dusze“ sztuka w 5 akt. podług powieści E. Orzeszkowej Z. Sarneckiego.

Niedz.: o godz. 3 „Skapieć“ kom. w 5 akt. Moliere (ceny niższe do połowy).

O godz. 7 „Harde dusze“.

Najtańszy

Skład Fortepianów W. BARABASZA

KRAKÓW, Bynek L. 39, I p. Linia A-B
(Dom W-go J. F. Fischera)

Kronika lwowska.

(Kor. wł.)

Dorożkarz Jan Wolański odmówił znajomemu swemu, notowanemu złodziejowi Feliksowi Makowskiemu zapłacenia kieliszka wódki. Kryminalista tem rozłoszczony dobył z kieszeni noża i pchnął nim w pierś dorożkarza. Cios był tak silnym, iż ostrze przeszło grubą kurtkę, surdut, kamizelkę i koszulę i utkwilo głęboko tuż pod sercem. Pogotowie ratunkowe udzieliło Wolańskiemu pierwszej pomocy, nożowca zaś oddano do aresztów śledczych. Łotr ten z cynizmem oświadczył, iż się nie boi aresztu, bo „jutro rozpocznie strajk głodowy, to będą go musieli puścić, a zresztą za Polaka to teraz sąd nie karze!“

Kronika prowincjonalna.

(kor. wł.)

Gorlice. Z Gorlic donoszą nam: Zawiązał się tutaj „Związek katolicki“ z udziałem przeszło 400 osób. Przewodniczącym został wybrany dr. Józef Radomyski. Uchwalono rozszerzać i popierać „Głos Narodu“ i „Postęp“.

Telegramy.

Otwarcie Dumy.

Petersburg. Prezydent Dumy Gołwin został wczoraj przez cara przyjęty na osobnej audyencji, która trwała 10 do 15 minut. Car wyraził zadowolenie z otwarcia drugiej Dumy i wskazał na czekające ją poważne zadania, które są tem trudniejsze do spełnienia, że w Dumie są liczne partje polityczne. Gołwin wyraził nadzieję, że we wszystkich ważnych dla dobra kraju sprawach uda się osiągnąć jedność najrozmaitszych frakcyi politycznych, które złączone będą dążyły do jednego celu dobra kraju. Temu połączeniu się zawdzięcza on też swój wybór.

Car podniósł gorliwą pracę przygotowawczą ministerstwa i liczne przedłożone Dumie projekty ustaw, będące wynikiem tej pracy i wyraził przekonanie, że Duma podejmie ustawodawczą pracę.

Następnie prezydent Dumy zapewnił cara, że członkowie Dumy starać się będą by odpowiedzieć zaufaniu monarchy. Duma natychmiast po zorganizowaniu się podejmie swą pracę.

Car uznał to za zupełnie odpowiadające u-

Bilety wizytowe

wykunje szybko, czysto i gustownie po możli-

wie jaknajniższych cenach

Drukarnia „Głosu Narodu“.

stawom i wyraził się bardzo łaskawie o poprzedniej działalności Gołowina w zemstwie.

Po audjencji został Gołowin przedstawiony carowej Aleksandrowej.

Berlin. „Wossische Ztg.“ donosi z Petersburga, że Gołowin formalnie wystąpił z partii kadetów.

Petersburg. W Dumie nie odbędzie się dyskusja adresowa ale Izba przystąpi zaraz do wypracowania projektów ustaw.

Skład Izby jeszcze nie jest ustalony. Dzieściu reprezentantów prowincji bałtyckich przystąpiło do partii kadetów, która w ten sposób liczy 123 członków. Frakcja socjalnych demokratów liczy 46, socjalistów rewolucyjnych 28, grupa pracy liczy 29, partya ludowa socjalistyczna 9, oprócz tego należy 68 do lewicy bez specjalnej przynależności partyjnej. Październików jest 25, monarchistów 63. Reszta dzieli się w następujący sposób: 35 postępowych, 22 bezpartyjnych, 9 umiarkowanych, 39 polskich demokratów i realistów.

Berlin. „Tageblatt“ donosi z Petersburga: Gołowin oświadczył w interwiewie, że o tyle więcej współdziałanie w pracy całej Dumy, iż onegdajsze posiedzenie Dumy okazują jak największą chęć do pracy.

Wczoraj w nocy odbył się w uniwersytecie masowy meeting przy udziale 10.000 osób. Socjalistyczny poseł Aleksinskij wygłosił mowę, w której oświadczył, że sukcesy lewicy przy wyborach zmuszają do jeszcze intensywniejszej pracy.

Precz z Polakami!

Petersburg. Przybywających do Dumy posłów polskich tłum zebrany przed gmachem Taurydzkim witał nie przychylnymi okrzykami.

Straceni.

Ryga. Dziś rano stracono w Mitawie sześciu rewolucjonistów, skazanych przez sądy polowe na karę śmierci, równocześnie zaś w Wenden dwóch skazanych na śmierć.

Rabunek.

Kerec. Na artyleryjskiego kasyera napadło tu 5 nieznanymi sprawców i zabrano 3500 rubli. Sprawcy zbiegli.

Degradacja Leontjewa.

Berno (szwajcarskie). Otrzymano tu wiadomość, że były wic-gubernator Warszawy generał Leontjew, którego córka Tatiana w roku zeszłym w Interlaken zastrzeliła bankiera Müllera, biorąc go mylnie za Durnowa, stracił z tego powodu wszelkie stopnie cywilne i wojskowe i wykluczony został ze służby rządowej.

Zamach na komendanta Sebastopola.

Sebastopol. (B. kor.) Wczoraj wieczorem rzucono bombę na powóz komendanta twierdzy generała Neplujewa. Generał odniósł ranę w nogę. Toż samo okaleczony jest woźnica i konie, a powóz zdruzgotany. Sprawca zamachu zdołał umknąć.

Strzały w Łodzi.

Łódź. Na ulicy zastrzelono tu wczoraj pewnego oficera. Patrol wojskowy dał z tego powodu salwę, przyczem dwóch przechodniów zostało zranionych. Żołnierze strzelali także do jednej z cukierń, sądząc, że sprawca zamachu tam się schronił.

Resztki bojówki P. P. S.

Warszawa. Żandarmerja uwięziła w Chełmie i okolicznych wsiach 24 członków polskiej bojowej partii socjalistycznej, przy których znaleziono znaczną ilość rewolwerów.

Rokowania ugodowe.

Wiedeń. Wobec wiadomości, jakoby tytułem rekompensaty za dojście do skutku ugo-

dy przyznano Węgrom węgierski język komendy, donosi D. N. Corresp., iż w obecnych rokowaniach o języku komendy wogóle nie było mowy, a także do tego przyjść nie mogło, gdyż nie leży w zakresie władzy rządu zgodzić się na podobną koncesję. Przeciwnie każdy rząd musiałby zwalczać stanowczo podobne żądanie.

Wobec występowania węgierskich polityków przeciw wciągnięciu do rokowań cłowych kwestyi bankowej, musi się na to wskazać, że wszystkie sprawy ekonomiczne muszą być razem uporządkowane, gdyż w przeciwnym razie byłbyśmy narażeni na niebezpieczeństwo prowadzenia przy każdej poszczególniej kwestyi długich rokowań i zawierania poszczególnych traktatów na rozmaite terminy.

Towarzystwo „Alpine Montan“.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu Rady nadzorczej austr. tow. „Alpine-Montangesellschaft“ uchwalono zaproponować jeneralnemu zgromadzeniu z czystego zysku w wysokości 13,369,771 k. 36 h. wypłatę dywidendy 152 t. j. 30 kor. od akcji.

Ferje świąteczne.

Wiedeń. Jak się dowiadujemy, minister wyznań i oświaty zarządził, aby d. 26 b. m. odpadła nauka we wszystkich szkołach średnich, jako też w tych wszystkich państwowych zakładach naukowych, w których święta wielkanocne według normy rozpoczynają się 27 b. m.

Wiedeń. Ponieważ ruch wyborczy tym razem nioży także większe zadania i na początek, ministerstwo handlu w specjalnych instrukcjach poleciło dyrekcjom poczt, by wydały potrzebne zarządzenia celem zapewnienia możliwie najszybszego i najpewniejszego dostawiania wszystkich posyłek, dotyczących wyborów. Dalsze zarządzenia ministerstwa handlu w tej sprawie nastąpią.

Rzym. Minister skarbu Massinini zemdlął wczoraj w biurze. Stwierdzono u niego paraliż lewego boku.

Z Sejmu.

Lwów. Pos. Głabiński i tow. wnieśli wczoraj w Sejmie wniosek w sprawie reformy wyborczej, w którym proponują, aby Sejm składał się z 115 posłów wybranych na podstawie powszechnego prawa głosowania, oraz z 40 posłów z grupy dopełniającej, której małą głos także kobiety. Uprawnieni do głosu mają być ci, którzy posiadają „studya akademickie i płać 100 kor. podatku albo też jeżeli nie mają studyów — 200 kor. podatku. Lwów wybierałby w grupie powszechnej 7 posłów, w dopełniającej 5; Kraków w powszechnej grupie 5, w dopełniającej 3. Oprócz tego miałoby zasiadać w Sejmie 12 wirylistów. Wydział krajowy według tego projektu składałby się z ośmiu członków.

Wniosek o zmianę ordynacji wyborczej.

Lwów. Pos. Głabiński i tow. uczynili wniosek z projektem zmiany statutu krajowego i sejmowej ordynacji wyborczej.

Chul gani ruscy przed sądem poza krajem
Lwów. „Słowo Polskie“ donosi że Izba radna sądu krajowego karnego, zebrana dnia 5 marca na posiedzeniu, na którym rozpatrywano sprawę karną Pawła Kratti i towarzyszy o napad na uniwersytet, postanowiła z własnej inicjatywy postawić wniosek o wyjednanie w tej sprawie karnej delegacji innego, poza obrębem Galicji i Bukowiny położonego sądu i wniosek ten bardzo obszernie umotywowwała.

Londyn. W Izbie gmin podczas dyskusji nad budżetem marynarki przemawiał wczoraj prezydent ministrów Campbel Bannermann na temat ograniczenia zbrojeń. Mowca podniósł ponownie dążenie Anglii do rozbrojenia. Jestem przekonany, mówił prezydent ministrów, że wyrządzą nikomu żadnej szkody poruszając temat rozbrojenia. Spełnimy raczej nasz obowiązek tem bardziej, gdy obecnie w wielu państwach Europy objawia się myśl wprowadzenia

sądów polubownych dla załatwienia sporów między narodowych. Postąpiłbym błędnie i nie pozostałbym dłużej na tem stanowisku gdybym nie skorzystał z każdej nadającej się sposobności popierania dążeń. My z naszej strony nie mamy żadnych tajemnych zamiarów i nie myślimy narzucać któremukolwiek z mocarstw zmniejszenie wojsk lub gdybyśmy nawet mogli, nie chcemy mieszać się do spraw państwowych. Pragniemy jedynie w sprawie rozbrojenia stanąć w pierwszym szeregu i osiągnąć co tylko można tembardziej że wzrastające zbrojenia ciążą jak przekleństwo na ludności. Zbrojenia należy ograniczyć choćby tylko w skromnych rozmiarach.

Odszkodowanie za zabicie misjonarza.

Londyn. „Daily Mail“ donosi z Teheranu: Rząd niemiecki zażądał za zamordowanie jednego z misjonarzy odszkodowania w wysokości 5.000 funtów szterlingów. Na wypadek odmowy, grozi rząd niemiecki obsadzeniem kopalni węgla na granicy perskiej.

Buntują się!

Paryż. Tutej-ze dzienniki donoszą z Toul: W kasarni w St. Leo zbuntowali się żołnierze i strzelali do przełożonych. Kilku oficerów zostało przez zbuntowanych poranionych szablami.

Paryż. Agencja Havasa twierdzi, że wiadomości dzienników o buncie żołnierzy w Toul są nieprawdziwe.

Rocznica katastrofy w Courieres.

Paryż. Górnicy departamentu Pas de Calais uchwalili z okazji rocznicy katastrofy w Courieres urządzać w przyszłą niedzielę na emmentarzu w Courieres manifestację.

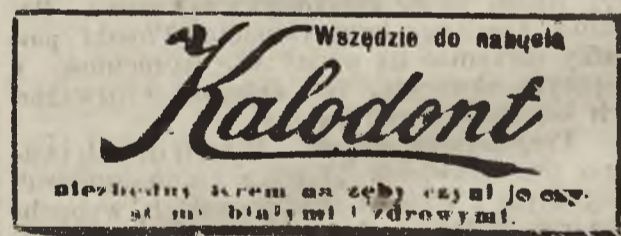
Strajk górników.

Budapeszt. Zastrejkowało tu 500 robotników, zajętych w kopalniach akcyjnego Towarzystwa górno-węgierskiego górniczego. Dyrekcya tylko częściowo uwzględniła żądania robotników i zagroziła, że ich wywali jeżeli natychmiast nie podejmą się pracy.

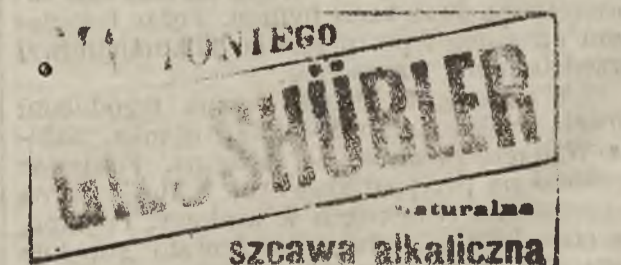
San Remo. Dziś zmarła tu Antoniowa hr. Wodzicka.

MADESLANE.

oooOooo

Dr. Tadeusz Iskrzycki
otworzył kancelaryę adwokacką
w Krakowie, ul. Wolska, L. 3

WINA

Prawdziwa i naturalna od 40 centów za 1 litr i za 1 flaszę niado i szermans
Koniak, Rum, Śliwowica i Herbaty polowa firma

Dr Nieć, Franicevic i Pavić
Kraków, Rynek główny 25 (Gmach Banku Galicyjskiego).

Zamówienia z prowincji

uskutecznia się natychmiastowo.
Cenniki gratis i franco.

Dzieci rozwijają się przytem znakomicie i nie cierpią na zaburzenia trawien.

Wybitnie uznana w biegunce, niezycie kiszki, rozwolnieniu t t. p.

Polecana przez tysiące lekarzy w kraju i zagranicą.

Najlepsze odzywienie dla dzieci zdrowych i chorych na zoladek.

Do nabycia w aptekach i skladach aptecznych.

Fabrik diat. Nahrungmittel R. KUFKE, Wien I., und Bergedorf-Hamburg.

C. k. austriackie koleje państwowe.

Wyciąg z Rozkładu Jazdy

ważnego od 1 maja 1906 roku.

Odjazd z Krakowa i z Podgórze: Przyjazd do Krakowa i do Podgórze:

4.30 rano pociąg osobowy Nr. 31 z Krakowa
4.47 rano pociąg osobowy Nr. 1032 z Podgórze-Plaszowa.
4.53 rano pociąg osobowy Nr. 1032 z Podgórze przyst.

4.20 rano poc. osob. Nr. 12 do Podgórze-Plaszowa.
4.42 rano poc. osob. Nr. 12 do Krakowa
z Podwołoczysk i Ickan; połączenia w Rzeszowie od Jasła, w Tarnowie od Jasła i od Orłowa;

Wielkie wrażenie
wywołał w kołach lekarskich i szerokiej publiczności wynalazek amerykańskiej
„LOVACRINY“ wody na włosy
odznaczonej na międzynarodowej wystawie w Brukseli złotym medalem i dyplomem honorowym z krzyżem.

Kaiser-Brot
Macht die Hand zum Brot und die Weisheit zum Wissen

DOTYCHCZAS NIEZRÓWNY!
W. MAAGERA prawdziwy oczyszczony
DORSCH
TRAN z wątroby Miętusów
(w prawie ochronionem opakowaniu)
złoty, flaszka 2 kor., biały, flaszka 3 kor.,
Wilhelma Maagera w Wiedniu.

Żadna cena konkurenc. w kucharachstwie

nie jest w stanie obalić niezaprzeczonego faktu, że najtrwalszą i najlepszą

domieszka do masła naturalnego

jest

Margaryna ze znakiem koniczyny

ze zjednoczonych Fabryk margaryny i masła

Wien XIV/3 Diefenbachgasse 59.

Do nabycia we wszystkich handlach spożywczych.

Fosfatyna Faliere

(Phosphatine Faliere)

przyjemny pokarm, najodpowiedniejszy dla dzieci od 6 do 10 lat, zwłaszcza w czasie odłączenia od piersi i w okresie rośnięcia.

Ułatwia ząbkowanie
zapewnia
prawidłowy rozwój kości.

Sprzedż w składach aptecznych i aptekach.

Północno Niem. Lloyd w Bremie,

(Norddeutscher Lloyd)

Generalna Agentura dla Galicji
we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Regularna bezpośrednia komunikacja przewozowa z Bremen, pospiesznymi i pocztowymi parostatkami.

DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:

(Nowego Jorku, Baltimore, Galveston) Brazylii, Argentyny (Buenos Aires), Australji, Japonji etc.

Bilety kolejowe do każdej stacji Północnej Ameryki.

Wszelkich wyjaśnień w sprawach podróży, udziela i bilety sprzedaje:

Generalna Agentura Półn. niem. Lloyd
we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Koresp. w językach: polskim, ruskim, niemieckim.

Jedynym, prawdziwym
angielskim
środkiem Piękności

jest

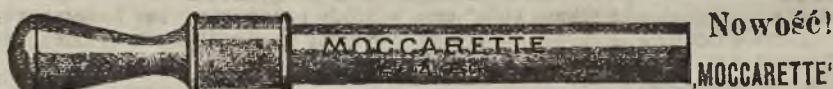
apt. Balassy prawdziwe angielskie

MLEKO OGORKOWE które usuwa namiętności, plamy wątrobiane, przyszcze, liszaje i t. p. i nadaje obliczu świeży, młodzieńczy wygląd. Całkiem nieszkodliwe.

Wysyłka i główny skład

Kornel Ballassa, Budapest Andrassy-Strasse 47.

Do nabycia: Reim i Spółka Kraków i w każdej aptece i drog.; w Aptekach we Lwowie Aptekarz H. Rubel, przedtem Z. Rucker — następnie w Przemyślu w aptekach M. Schwarza i A. Goldberga.

w formie papierosa, niezawodny środek celem odzwyczajenia się od palenia. **Reim i Spółka, Kraków.**

Dla głuchych

niezbędna jest A. Plobera świeżo ulepszona trąbka słuchowa (D. R. G. M. 269 339 zgłoszenie patentu zagr.) Z doskonałym skutkiem stosowana przy szumie w uszach, nerwowych cierpieniach uszu itp. Jeżeli pacjent nie jest zupełnie głuchy, to przez tę trąbkę słuchową może częściowo napowrót odzyskać słuch. Można nosić w uchu prawie zupełnie nie dostrzegalnie. Tysiące w użyciu. Wiele podziękowań od stron i poleceń od lekarzy. Wysyłka za zaliczką lub poprz. nadstawianiem kwoty. Cena za sztukę 10 kor. 2 sztuki 18 kor. Prospekt z pismami dziękczynnymi bezpłatnie przez:

C. Poehlmann, München W. 85, Königinstrasse 4

Żona moja, która od 5 lat cierpiała na silny szum w uszach i tępy słuch, wyleczyła się całkowicie po trzechmiesięcznym zaletwie stosowaniu Pańskiej trąbki słuchowej, i donosi z radością, że dziś dopiero po 5 latach mogła po raz pierwszy słyszeć chód zegarka. O. K. Ulm.

Pożyczek na 6 1/4 %

bez jakichkolwiek dodatków, za kondyktem na poborach i złożeniem polisy życiowej udziela

Spółka Kredytowa

członków Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, Basztowa 9 urzędnikom państwowym i innym, mającym podobne warunki do uzyskania emerytury.

Bezpłatne wyjaśnienia i formularze wprost lub przez wszystkie zastępstwa Krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń.

Specjały węgierskie.

1 faska bryndzy najlepszej	7.— K.
1 " " majowej	6.— "
1 " " ostrej	4.50 "
1 " 5 kg. masła świeżego	8.— "
1 Paczka 5 kg. Szynek	9.— "
1 " 5 " Smalec	8.— "
1 " 5 " słoniny	7.— "
1 " 5 " słoniny pa-
prykow.	8.— "
1 " 5 " kiełbas	8.80 "
1 " 5 " sera szw.	9.— "
1 " 5 " śliwek bosn.	2.40 "
1 faska 5 " powidła	2.60 "
- Kawa, Herbata, Cognac i Wina poleca po zniożonych cenach dom tow. **Kiefer Leó, Kosmark (Węgry)**

Potrzeba 8000 Koron

na 6 1/2 % na najpewniejszą hipoteczną rentownej realności w Krakowie. Zgłoszenia pod S. C. poste restante Sanok. (Pośrednictwa nie płacę). [255]

Ogłoszenie!

[271]

Wina do Mszy św. dostać można u ks. Petra Krawca w Hanus owcach p. loco Szepes megye Węgry.

Stożowa białe a 46, 50, 60, 70, 80 hal. liter.

Czerwone od 70 h. wyżej.

Tokaj samorodny a 1, 1.50, 1.60, 2 kor.

Tokaj słodki (ausbruch) a 4, 5, 6 kor. liter.

Ręcza za prawdziwość wina tego: ks. Jan Kwiatkiewicz z Sromowic i ks. Antoni Łętkowski z Krościenka.

Zakład artystycz.-kamieniarski i budow.

JÓZEFA KUCESZY

naprzeciw cmentarza w Krakowie posiada wielki wyb. got. pomn. z piask., granitu i marmuru. Podejmuje się wykon. grobowców w miejscu i na prow. [265]

Organomistrz

Wejciech Rytko w Lipniku No. 160 przy Bielsku i Białej. Wykonywa nowe organy, fiaszharmonie oraz uskutecznia naprawę tych instrumentów po bajecznie niskich cenach.

Poleca swe usługi Wielb. urzędom parafialnym i komitetom kościelnym ich łaskawej pamięci. [211]

Pożyczki

Kilka milionów do dyspozycji dla każdego w każdej wysokości (także 200 000 koron w całości jako osobisty kredyt) z poręczeniem lub bez na 4 1/2—5 1/2 %. Również na realności. Korzystna amortyzacja. Zapewniam dyskretne i szybkie załatwienie. **Staudaner Adam, Budapest Weiznerring 31.** [69]

JEDYNA W KRAJU

FABRYKA PASÓW

maszynowych

Ignacego Wurma

w Krakowie ul. Kanonicza l. 18

Derki na konie!

Pozostały zapas zjedn. fabryk koców mam zlecenie sprzedać za polewą cenę. Polecam przeto grube, trwałe, ciepłe

nieprzemakalne derki na konie, włosiste, dające się też użyć jako koca do spania, a przytem bajecznie tanie. Gatunek A, szare z kolorowem szlafawari, 2 m. dl. 1 1/2 szer. k. 4.— B brązowe flakerskie z czerwonym i czarnymi szlakami, k. 5.50; C wełniano derki dworskie, żółte ze szlakami, 2 m. długie, 1 1/2 szer. k. 3.80.

Wysyłka za zaliczką firma polska **A. WEISBERG, Wiedeń, II., Unt. Donaustrasse Nr. 23A.** Cennik o innych derkach za darmo. 2600

Przewodnik dla Organistów

zawierający wskazówki jak organy w dobrym stanie utrzymywać, reparacje i strojenie ich samemu uskutecznić i t. d. jest do nabycia w Administr. „Głosu Narodu“.

Cena egz. broszurow. kor. 3. w oprawie w półpłótno „ 4. na przesyłkę pocztową hal. 45.

Staro wyglądające twarze

nabierają młodocianego i świeżego wyglądu, gdy się je pielęgnuje sławnem, całkiem nieszkodliwym prawdziwym angielskim mlekiem ogórk. apt. Balassy.

Ten niezrównany środek piękności usuwa z twarzy w kilku dniach zmarszczki, faldy, przyszcze, plęgi i plamy wątrobiane i użycza obliczu niezwykle świeżej i pięknej cery. Flaszka K. 2 do tego prawda. ang. mydło ogórk. K. 1 puder K. 1.20 i crème ogórk. K. 2 Do nabycia w każdej aptece. Wysyłka pocztą przez aptekę C. BALASSA, Budapest Andrassy-Str. 47. Ostrzeżenie przed naśląd. Skład główny: **Reim i Sp.** w Krakowie i w wszystkich aptekach drog. M. Schwarz apt. Przemysł.

Mężczyzna

lat 35, żonaty, obznajomiony z taryfą i ekspedycją kolejową pracą biurową oraz maszynami rolniczymi poszukuje **posady biurowej**, magazyniera lub dozorczy. Łaskawe zgłoszenia w Administracji „Głosu Narodu“ pod „A. P.“ [275]

Poszukuje się **pomocnicy pocztowej**

zazwyczaj pod przystępnymi warunkami. Zgłoszenia do Administracji „Głosu Narodu“ [270]

Inteligentna wdowa w średnim wieku, z dobrymi poleceniami, znająca się również na szyćcu, poszukuje posady

gospodyni lub klucznicy

Wiadomość w Adm. „Gł. Nar.“ —

Sklep Korzenny

śniadankowy, ze stosownymi ubikacjami, w miasteczku powiatowym, fabrycznym blisko kolei, jest z powodu stosunków rodzinnych z wolnej ręki do sprzedania. Wiadomość w agencji ogłoszeń ul. Karmelicka l. 6. [256]

Błaga o litość

staruszką, 86 lat liczącą, wdową po weteranie z r. 1831, mającą przy sobie nieuleczalną chorobę, o wspomnienie jakimkolwiek daniem. Łaskawe datki na ten cel przyjmują Adm. „Głosu Narodu“